

отъ това правило, — исключение, което се вижда отъ сравнението между чл. чл. 1-й и 2-й. Къмъ общото понятие за покушението той е причислил и частъ отъ приготвителнитѣ дѣйствия. Миларовъ отива да стрѣли съ револверъ, но не можалъ да убие, по независащи отъ него причини. Нима това не е покушение? Истина е, че той не е посочилъ още револверътъ си, но това не е и нужно, защото чл. 2-й се спира не въ момента, когато приготвителнитѣ дѣйствия сж извършени, а когато тѣ сж само прѣдвидени. Очевидно, че всичко нататъкъ е прехвърлено въ областта на покушението. Всичко на всичко, което мож да призная, то е, че закона е оставилъ голѣмъ просторъ на благоразумието на сждията да оцѣни, спорѣдъ обстоятелствата, да ли е имало или не покушение. Моето мнѣние е, че веднажъ за подсждимитѣ е доказано, че тѣ сж зели приготвителни мѣрки и че тѣ сж уловени въ момента, когато Миларовъ е щѣлъ да гръмне и извърши убийството, то не членъ 2, а трѣбва да се примѣни членъ 1 отъ закона за прѣстѣпнитѣ дѣяния противъ особата на Негово Царско Височество Князътъ, т. е., да се признае Миларовъ и другаритѣ му за виновни не само въ приготвителнитѣ дѣйствия, а и въ покушение противъ особата на Негово Царско Височество.

Азъ ще премина, къмъ рѣчта на втория защитникъ г-нъ Плакунова, по защитата му на Константинъ Попова. Относително тълкуванието на членъ 716 нѣма да кажа нищо повече отъ онова, което по-напрѣдъ казахъ. Той прави тълкувание върху 657 членъ, въ който се говори за самопризнанието, и смѣсва принципа на гражданското право съ углавното. Въ гражданското право, ако едната страна направи самопризнание, то противната страна се пита приема ли самопризнанието. Ако го приеме, приема го цѣло или ако го отхвърли, отхвърля го пакъ цѣло. Това правило не може да съществува въ углавния процесъ, защото въ него нѣма легални доказателства. Сждията може да формира убѣжденията си както ще, безъ да има да дава отчетъ нѣкому за основанията, върху които почиватъ тия убѣждения. Върху това азъ мисля, доста нѣщо казахъ.

Ако вий, г-да сждии, признаете, че Константинъ Поповъ е направилъ прѣстѣпление, като е взелъ участие въ Бургазский бунтъ, като секретаръ на приврѣменното правителство и още като е взелъ участие въ Набоковата чета, то може да го считатъ отъ друга страна за амнистиранъ. И двѣтѣ тѣзи прѣстѣп-